indiuisibili ſm eſſentiā . illa ſunt eadē eēntia/
liter ⁊ in ſpē. ſed q̄ ponunt̄ ſub genere ꝯueniūt
in vno indiuiſibili ſm eſſentiā. ergo que ſūt ſb
genere ꝯueniūt in ſpē. ⁊ ſic genus nō p̄dicatur
de plurib⁹ dr̄ītib⁹ ſpē ¶ Octauo. omnis for
ma q̄lificans aliud debet p̄dicari in q̄le. ſed ge/
nus dr̄ formā q̄lificantē aliud. ergo p̄dicatur
in q̄le. Minor ptʒ. qꝛ de rōe cuiuſlibet forme
eſt qualificare materiā ¶ Nono. mod⁹ p̄dicā
di in q̄d ꝯuenit ſpēi ⁊ diffinitōi. ergo nō ꝯue/
nit generi. ꝯn̄a ptʒ. qꝛ p̄dicari in q̄d aut ꝯuēit
generi ⁊ illis vniuoce aut equoce. nō p̄mū. q̄a
genus p̄dicatur in q̄d ꝑ modū p̄ncipij forma
bilis. ſpēs ꝑ modū p̄ncipij formati implicite.
Et diffini° ꝑ moduʒ p̄ncipij formati explicite
Nec equoce vt vr̄. qꝛ tale nō debet poni in diffi
nitōe. ne occaſione ipſius reddat̄ diffinitio ob
ſcura ¶ Ultimo arguit̄ ꝯtra totā diffinitōeʒ
ſic. Uel diffinit̄ hic gen⁹ ꝓ intentōe ſcd̄a. ſiue
ſignificato. ſiue ꝓ intentōe p̄ma ſiue denoīato
ſed nullum iſtoꝝ eſt dōm. ergo diffinitō nō ē
bona. Minor ꝓbatur. qꝛ ſcd̄a intentō nō p̄di
catur de plurib⁹ dr̄ītibus ſpē in q̄d: qꝛ iſta nō
eſt vera. aſinus eſt genus. hō eſt genus. Non
etiā ꝯuenit p̄me intentōi. qꝛ ſic diffinitō nō eſ
ſet ꝯuertibilis cū diffinito. qꝛ ſi aīal vt hmōi
diffiniret̄. ergo nō corpus vel ſuba. ¶ In op/
poſitū ē. P. h. Et ponit̄ iſte diſcurſus

Maior: Genus ſcd̄a intentio eſt que
dā rōnis relatio fundata in genere p̄
me intētionaliter capto. ꝓ quo verifi/
catur ꝓpoſita diffinitio: Minor: Nō
ſic acceptū eſt q̄dam forma formabil':
ꝑ drās eēntiales intellectual'r in ſpēs
q̄ ſunt forme formare ptibiles. Concl'o
Igit̄ couenient̄ eſt diffinitū in prima
diffinicōe cum dr̄: Genus eſt quod p̄/
dicat̄ in q̄d de plurib⁹ dr̄ītib⁹ ſpē.

Pro declaratōe p̄me ꝓpōnis notandū ē ꝙ du
plex eſt intētio. ſcʒ p̄ma ⁊ ſcd̄a. Intentio p̄ma
eſt p̄marius ꝯceptus ⁊ eēntialis quē habem⁹
de re. ſicut ꝯceptus quo ꝯcipimus ipm̄ hoīem
ſm ſe quo ad ſua p̄ncipia eſſentialia eſt ꝯcept⁹
p̄me intētional' Sʒ ſcd̄a intentō ē ꝯcept⁹ ſcd̄a
rius ⁊ accn̄talis quo nō ꝯcipimus rem abſolu
te. ſed in cōparatōe ad aliam rem. ſicut cū cōci
pimus hoīem in ordine ad ea q̄ naturā hn̄a/
nā pticipant reſpectu quoꝝ dr̄ vl'e. Et ſic dr̄ ꝓ
poſitio ꝙ genus ꝓut eſt ſcd̄a intentio eſt rela/
tio rōnis q̄ cauſat̄ ꝑ actū ꝯpatiuū intellectus
ꝯparantis vnū obiectū cognitū ad aliud obie/
ctum. Et ſic ſcd̄a intentio fundat̄ in p̄ma intē
tōe ſiue in re p̄mario intenta. ita ꝙ ꝑ intentōeʒ
ſcd̄am vnū obiectū cognitū ꝯpatur ad aliud.
¶ Sed forte diceret aliq̄s. actio intellect⁹ eſt
immanēs. ſed ꝑ actōem imanentē nihil ꝓdu/
citur p̄ter ipſā opatōem. ſicut cū intelligo ꝓdu
co intellectōem ⁊ nō aliud. ergo intētio nō ꝓ/
ducitur ꝑ operatōeʒ intellect⁹. ſiue actū ꝯpati
uū eiuſdē. Ad quod dōm eſt. ꝙ lʒ ꝑ actōem i/
manentē nihil ꝓducitur ꝑ ſe p̄ter ipſā opatōʒ
ipſa tn̄ intentio cum illa opatōne intellectus.
bene ꝓducitur ꝑ accn̄s ſiue ex ꝯn̄ti. ſcʒ grā ac/
tuū intelligendi. ſicut ſi q̄s ꝑ actum ſui intel/
lectus ꝓducat actum intelligēdi eiuſdē ſpeciei
cū actu intelligendi alteri⁹ hoīs. talis p̄mo et
per ſe nō ꝓducit niſi actū intelligēdi. ſed ex ꝯn̄
ti etiā ꝓducit relatiōem ſil'itudinis ad actum
intelligendi alteri⁹ hoīs. ſic etiā ex ꝯn̄ti ꝓdu/
ducitur ſcd̄a intentio q̄ licet effectiue ab intel
lectu cauſat̄. tn̄ ſp̄m in eo ſubiectat̄. qꝛ vt iaʒ
tactum fuit ipſa eſt q̄dam relatio rōnis. Sed
omnis relatio rōnis videtur eſſe ſubiectiue in
rōne. igr̄ omnis talis eſt in intellectu. Scd̄o
ꝓbatur. qꝛ ſuppoſito ꝙ eſſet nullus aſinus ex
iſtens adhuc intellectus ꝑ ꝯpatōem aſini hn̄
tis eſſe eēntie ad ſua inferiora fundaret relatō
nē ſpēi. Sed illa non poſſet eſſe ſubiectiue in
re adextra. ergo eſſet ſubiectiue in intellectu
Sʒ forte diceres. ſcd̄e intentōes denoīant res
adextra. dicēdo. aīal eſt genus. homo eſt ſpēs.
ergo ſunt in rebus adextra ſubiectiue. cōſequē
tia ꝓbatur. qꝛ denoīare aliquā rem p̄ſupponit
eē in illa re. Ad qd̄ eſt dōm ꝙ eſt duplex deno
minatio. vna eſt intrinſeca ⁊ alia extrinſeca. lʒ
ergo denomīare intrinſece p̄ſupponit ineſſe rei
quā denoīat. nō tn̄ denoīare extrinſece ſicut ſta
tua dr̄ alicui dextra denoīatōne extrinſeca. nō a
dextereitate q̄ eſt in re. ſed q̄ eſt in hoīe ¶ Sed
diceres ꝯ. omne accn̄s denoīat ad minus illd̄
in quo eſt ſubiectiue. Sed ſcd̄e intentōes nō
nomināt intellectū denoīatōe intrinſeca. quia
non p̄dicant̄ de intellectu. falſum eīn eſt ꝙ in/
tellectus ſit genus vl' ſpēs. Ad quod r̄ndetur
ꝙ ſi ſcd̄e intentōi eſſet impoſitū verꝝ cōcretum
tunc vtiqꝫ denoīaret ipm̄ intellctū. ⁊ vere p̄di
caretur de ipſo. Un̄ ſi dicatur ꝙ genericū ⁊ ſpe/
cificum ſint cōcreta. tunc ipſa p̄dicamus de in
tellectu dicētes. intellectus eſt genericus. ē ſpe
cificus. ſub hoc intellectu. i. intellectus eſt ge/
nere vl' ſpē informatus. ¶ Sed diceres ſcd̄e
intentōes cauſant̄ ab intellectu effectiue. ergo
non ſunt ſubiectiue in intellectu. qꝛ cauſa effi
ciens ⁊ cauſa materialis nō pn̄t coincidere. bn̄

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-78/0112
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG